

Αἱ διάφοροι ἀρχαί λαμβάνουν ἐπίσης μέρος εἰς τὴν φωταψίαν. Ὅταν οἱ ὑπάλληλοι ἐξέρχονται εἰς τὰς ὁδοὺς τὴν νύκτα συνοδεύονται πάντοτε ὑπὸ φανῶν ἐφ' ὧν ἀναγράφονται δι' ἐρυθρῶν σημείων τὸ ὄνομα καὶ οἱ τίτλοι αὐτῶν. Τὴν κυρίαν δὲ ἐσπέραν τῆς ἑορτῆς, οἱ φανοὶ οὗτοι κρέμονται ἐξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς τόσα ἐπισκεπτήρια δι' ὧν εὔχεται καὶ τοῦ χρόνου» εἰς τὸν λαόν.

Ἐννοεῖται τέλος ὅτι καὶ οἱ μικροί, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀληθῆς χαρὰ, δὲν ἀποκλείονται τῆς ἑορτῆς. Ἐλήφθη καὶ περὶ αὐτῶν πρόνοια. Διὰ τὰ παιδιὰ κατασκευάζονται ἰδιαίτερος ποικίλοι χάρτινοι φανοὶ παριστῶντες πορτοκάλια κυρίως καὶ ἐν γένει ὀπωρικά, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ταῦτα εἰσάγουν μίαν κηρίνην λαμπάδα καὶ τοὺς περιφέρουν ἔπειτα, πολυχρώμους καὶ λάμποντας διαφοροτρόπως.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ, δὲν ὑπάρχει γωνία, μέρος ῥῆ φωταγωγούμενον. Καὶ ἀν κατὰ τὴν νύκτα αὐτὴν ἦτο δυνατόν νὰ ἴδῃ τις, ἀφ' ὑψηλοῦ ἀεροστάτου, περιλαμβάνων αὐτὴν δι' ἐνός βλέμματος, ὄλην τὴν Κίναν, θὰ τὴν ἔβλεπεν ἴσως ὡς ἄλλον μικρὸν οὐρανὸν κάτω ἐπὶ τῆς γῆς, ἀστερόεντα, κατάφωτον ἀπὸ χιλιάδας ἑκατομμυρίων φανῶν. Καὶ ὁ ἐκπληκτος ἀεροναύτης, μὲ ὄλην τὴν ὑπόληψιν ἣν θὰ ἔτρεφεν ἴσως πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῆς Δύσεως, δὲν θὰ ἠδύνατο βεβαίως ἢ νὰ θαυμάσῃ τὰ φῶτα τῶν Κινέζων...

(Général Tcheng-Ki-Tong)

M.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἐπάρχουν ἀνοησίαι πολὺ καλὰ ἐνδεδυμένα, ὅπως ἔπάρχουν καὶ πολὺ καλὰ ἐνδεδυμένοι ἀνόητοι.

Πρέπει νὰ εἶνέ τις πρῶτον δίκαιος καὶ ἔπειτα γενναϊόφρων, ὅπως πρέπει νὰ φορῇ πρῶτον ὑποκάμισον καὶ ἔπειτα σκουφόν.

Αἱ γυναῖκες δίδουσιν εἰς τὴν φιλίαν μόνον ὅ,τι περισσεύει ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Πλουσιώτατος τῶν ἀνθρώπων εἶνε ὁ οἰκονόμος· πτωχότατος ὁ φιλάργυρος.

Ἡ γενναϊοφροσύνη εἶνε ὁ ἔλεος τῶν εὐγενῶν ψυχῶν.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ συρμοῦ εἶνε φόρος ὃν ἐπιβάλλει ἡ βιομηχανία τοῦ πτωχοῦ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ πλουσίου.

Χαίρε καὶ κάμνε τοὺς ἄλλους νὰ χαίρωσι, χωρὶς νὰ βλάπτῃς τὸν ἑαυτὸν σου ἢ τοὺς ἄλλους... Ἴδου εἰς τί συνίσταται πᾶσα ἡ ἠθική,

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΤΕΧΝΑΙ

Ὁ ἔλληνας ἀστρονόμος ὁ κ. Δ. Αἰγινήτης ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ὑπόμνημα ἢ μᾶλλον ἀνακάλυψιν ἐπιστημονικῆς, περιποιούσαν μεγίστην τιμὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἀνέγνω ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ὁ Διευθυντῆς τοῦ ἐν Παρισίοις Ἀστεροσκοπεῖου κ. Mouchet, εἶνε δὲ ἔργον τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ἀστεροσκοπεῖῳ ἡμετέρου ἀστρονόμου. Μετὰ θερμῶν συγχαρητηρίων ἐσφίξαν τὴν χεῖρα τοῦ Ἑλλήνος ἐπιστήμονος οἱ ἐν Παρισίοις συναδέλφοι του, ὁ δὲ εἰρημένος διευθυντῆς μελετήσας μετὰ τοῦ ἰδίου τὸ ὑπόμνημα, τὸν ἀπεκάλεσε «τιμὴν τῆς Ἑλλάδος».

Ἴδου ἐν ὀλίγοις περὶ τίνος τὸ ζήτημα:

Ὁλόκληρος ἡ ἀστρονομία στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀμεταβλήτου τῆς ἀποστάσεως τῶν πλανητῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Ἐὰν ἕνεκα τῶν ἀμοιβαίων ἑλξεων τῶν πλανητῶν αἱ ἀποστάσεις τούτων ἀπὸ τοῦ ἡλίου μεταβάλλοντο, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον ἐτησίως, μετὰ χιλιάδας τινὰς ἐτῶν ἢ προσέγγισις ἢ ἀπομάκρυνσις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου θὰ ἦτο τοιαύτη, ὥστε καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις τὸ ἡλιακὸν σύστημα φυσικῶ τῷ λόγῳ θὰ καταστρέφετο. Τοῦτο, τὸ ἀμετίβλητον δηλ. τῶν ἀποστάσεων, ἐζήτησαν ν' ἀποδείξουν καὶ ἐνόμισαν ὅτι ἀπέδειξαν οἱ ἐξοχώτεροι τῶν γάλλων ἀστρονόμων καὶ μαθηματικῶν, ἐν οἷς οἱ Laplace, Lagrange κλπ. Ἐθεωρεῖτο λοιπὸν ἀποδεδειγμένον καὶ οἰονεὶ δεδομένον ἐν τῷ Ἀστρονομίᾳ· ἀλλ' ὁ ἡμέτερος ἀστρονόμος διὰ τοῦ ὑπομνήματός του, στηριζόμενος ὀλοκλήρου ἐπὶ μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν, κατέρριψε τὴν μέχρι τοῦδε κρατούσαν θεωρίαν καὶ ἀπέδειξε τὸ ἐναντίον αἱ ἀποστάσεις λέγει τῶν πλανητῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου μεταβάλλονται διαρκῶς. Χωρὶς ὅμως νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν θεωρίαν, ἐφάρμοσεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς κινήσεως τῆς Γῆς καὶ τοῦ Κρόνου, ἀνεκάλυψε δὲ ὅτι ὁ ἡμέτερος πλανήτης, ἢ Γῆ, καὶ ὁ πλανήτης Κρόνος προσεγγίζουσιν ἡδὴ πρὸς τὸν ἥλιον. Θὰ καταστραφῇ λοιπὸν ὁ κόσμος; Ὁχι, λέγει· ἢ Γῆ θὰ βαδίξῃ πρὸς τὸν ἥλιον ἐπὶ 20,000 ἔτη, εἴτα θ' ἀρχίσῃ ν' ἀπομακρύνηται ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ ἄλλα τόσα ἔτη καὶ εἴτα θὰ ἐπαναλάβῃ καὶ πάλιν τὴν πρὸς αὐτὸν πορείαν τῆς καὶ οὕτω καθέξης, πλησιάζουσα καὶ ἀπομακρυνομένη διαρκῶς. Ἀλλὰ ἢ Γῆ, ἐπὶ 20,000 ἔτη προσεγγίζουσα πρὸς τὸν ἥλιον, δὲν θὰ φθάσῃ ἄραγε εἰς τὸσον μικρὰν ἀπόστασιν, ὥστε ἢ μὲν θερμότης νὰ εἶνε ἀφόρητος, ἢ δὲ ἐπ' αὐτῆς ζωὴ ἀδύνατος; Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἔλυσε ὁ κ. Αἰγινήτης· ἢ προσέγγισις ὡς καὶ ἢ ἀπομάκρυνσις τῆς Γῆς ἀπὸ τοῦ ἡλίου θὰ εἶνε τοιαύτη, ὥστε οὐδεμία εἰδικὴ ἐπιρροὴ θὰ εἶνε δυνατόν νὰ παρατηρηθῇ.

Τὸ ἀνωτέρω ὑπόμνημα στηρίζεται ἐπὶ ἐξόχου δυνάμειος μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν, ἢ ἀκριβεία τῶν ὁποίων ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν ὀλοκλήρου τοῦ ἐν Παρισίοις μαθηματικοῦ καὶ ἀστρονομικοῦ κόσμου, προσέθηκε δὲ εἰς τὴν ἐπιστήμην θεωρίαν, ἣτις ἀποτελεῖ μίαν τῶν σπουδαίων ἀνακαλύψεων τοῦ αἰῶνος.

Ὁ διευθυντῆς τοῦ ἐν Παρισίοις ἀστεροσκοπεῖου ἀπέστειλεν ἄλλοτε κολακευτικώτατον ἔγγραφον πρὸς τὴν σύγκλητον τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἐκφράζων ἐν τέλει τὴν λύπην του περὶ τοῦ κ. Αἰγινήτου, προτιθεμένου νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ στεροῦντος τὸ ἐν Παρισίοις ἀστεροσκοπεῖον ἐνός τοσοῦτον ἐξόχου ἀστρονόμου.

Νέα βιομηχανία κατασκευῆς ἐλαίου ἐξ ἀραβοσίτου ἐπενοήθη ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ τῶν Ἡνωμένων

Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἐξ ἐνὸς ἑκατολίτρου ἀραβοσίτου καλῶς θλιβομένου καὶ διυλιζομένου παράγονται 12 καὶ πλέον λίτραι ἐλαίου καθαροῦ, εὐγεύστου, ἡλεκτρούχου· οἱ δὲ πυρῆνες χρησιμοποιοῦνται εἰς τροφήν τῶν ζώων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παραγωγή τοῦ ἀραβοσίτου ἐν Ἀμερικῇ εἶνε ἀφθονωτάτη, ὁ ἐκ τῆς νέας ταύτης βιομηχανίας δημιουργούμενος συναγωνισμὸς εἶναι ἀρκούντως ἐπιφοβὸς εἰς τὰς ἐλαιοφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης.

Νέα διωρυξὶς ναυσιπλοίας κατασκευάζεται ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐνοῦσα τὸ Μάντσεστερ μετὰ τοῦ Λίβερπουλ. Ἡ διωρυξὶς αὕτη ἔχουσα μῆκος μὲν 56 χιλιομέτρων, βάθος δὲ 7—9 μέτρων καὶ πλάτος 192 μ. θ' ἀποπερατωθῆ ἐν βραχεῖ χρόνῳ διότι ἐργάζονται πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς πολλοὶ μηχανοὶ καὶ δεκακιστὶ ἔργαται. Ὁμοίως θ' ἀποπερατωθῆ λίαν προσεχῶς καὶ ἕτερα μεγάλη διωρυξὶς ναυσιπλοίας ἢ τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, ἐν Καναδᾷ μεταξὺ Δοντρεάλ καὶ Κεμπέκ. Ἡ διωρυξὶς αὕτη, εἰς τῆς ὁποίας τὴν κατασκευὴν ἀσχολοῦνται ἰσὺς 38 ὄλων ἐτῶν, ἔχει μῆκος μὲν 65 χιλιομέτρων, κεντρικὸν δὲ βάθος 12 μέτρων.

Ἀπόσπασμα ἑλληνικῆς κωμωδίας εἰς δωρικὴν διάλεκτον, τὸ πρῶτον καὶ μέχρι τοῦδε μοναδικὸν λείψανον τῆς ἀρχαίας δωρικῆς κωμωδίας ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως μετ' ἐκτενῶν ἐριτηνευτικῶν ἰπομνημάτων ὑπὸ τοῦ Gomperz ἐν τῷ πέμπτῳ τόμῳ τῶν Ἀνακρινώσεων ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν παπύρων τοῦ ἀρχιδουκῆ Ῥάινερ. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ δωδεκα ἐν ὄλῳ στίχων, μετ' ἀρχαίων ἐξηγητικῶν σχολίων, ἐλήφθη δ' ὡς εἰκάζει ὁ ἐκδότης ἐκ τοῦ Ὀδυσσεῦς αὐτομάλου, κωμωδίας τοῦ Ἐπιχάρμου. Περιεσώθη ἐν φύλλῳ παπύρου, τῆς πλουσιωτάτης συλλογῆς τοῦ ἀρχιδουκῆ Ῥάινερ· ἐγράφη δὲ πιθανῶς κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου.

Ἡ ἐν Λιψία Ἰαθλονόσκειος ἑταιρία ὤρισεν ἀγῶνα πρὸς συγγραφὴν ἀρχαιολογικῆς πραγματείας, θέμα ἐχούσης τὰς ἑταιρίας καὶ τοὺς θύσους παρ' Ἑλλήσι κατὰ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Τὸ γέρας εἶναι χιλιόμακρον, ἢ δὲ προθεσμία τῆς υποβολῆς τῶν χειρογράφων λίγαι τῇ 18|30 Νοεμβρίου 1891.

ὑπὸ τὸ ὄνομα Νικόλαος Ῥωμανῶφ, ἦτοι τὸ οἰκογενειακόν του, ὁ ἐξάδελφος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας μέγας δούξ Νικόλαος Μιχαήλοβιτς ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν Πετροῦπόλει σπουδαίαν μονογραφίαν περὶ κολεοπτέρων. Πρὸς σύνταξιν αὐτῆς ἡσχολήθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη, καὶ πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν ἐδαπάνησε πρὸς ἐκδόσιν τοῦ ζωολογικοῦ τούτου ἔργου του. τυπωθέντος εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα, ἅτινα θὰ διανεμηθῶσι δωρεὰν εἰς τινὰς μεγάλας βιβλιοθήκας καὶ εὐαριθμούς ὀνομαστούς ἐπιστήμονας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΚΗΔΕΙΑΙ ΠΑΡ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ἐν τῇ θέσει, ὅπου ἐκείτο ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ πόλις Ὀλβίς, ἐν Ῥωσίᾳ, εὐρέθη μετ' ἄλλων πολλῶν καὶ περιεργὸς τις ἐπιγραφή, ἐξ ἧς καταδεικνύεται ὅτι αἱ δημόσιαι ταφαὶ ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἐγίνοντο κατὰ τοὺς πρὸ Χριστοῦ χρόνους ἀπαραλλάκτως σχεδὸν ὡς σήμερον. Οἱ παρὰ τὸν Βορυσθένην εἰς τὰ βάθη τῆς Σαρματίας οἰκοῦντες Ἕλληνας ἀποικοί, οἱ Ὀλβιοπολίται ἐπεδαψίλευον τὰς αὐτὰς τιμὰς εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας συμπολίτας τῶν καὶ ὠρίζον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν τὰς αὐτὰς ἐνδείξεις πένθους, οἷας ἀναγράφουσι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν τὰ κανονίζοντα

τὰ τῆς κηδείας ἐπίσημων ἀνδρῶν ὑπουργικὰ προγράμματα. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιγραφή εἶναι ψήφισμα γραφὲν ὑπὲρ Νικηράτου τινός, φρονευθέντος ἐν συμπλοκῇ πρὸς τοὺς ἐχθρούς. «Ὅπως ἐπιφανεστέρως τύχη παρὰ πάντας τῆς τιμῆς» ἢ βουλή καὶ ὁ δῆμος Ὀλβιοπολιτῶν ἐψήφισε: Α'.) Νὰ γείνη ἡ προσήκουσα ἐπίσημος κηδεῖα· «τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰσκομισθῆναι εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὴν καθήκουσαν κηδεῖαν». Β'.) Νὰ κλεισθῶσιν εἰς ἐνδειξιν πένθους τὰ ἐργαστήρια· «κλεισθῆναι δὲ τὰ ἐν τῇ πόλει ἐργαστήρια». Γ'.) Οἱ πολῖται νὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἐκφοράν μελανειμονοῦντες· «μελανειμονῆσαι τε τοὺς πολῖτας καὶ παρέπεσθαι τῇ ἐκφορᾷ ἅπαντας». Δ'.) Οὐδ' οἱ στέφανοι ἔλειπον, ὠρίζετο μάλιστα ἡ κατασκευὴ χρυσοῦ τοιούτου ὑπὸ τοῦ δήμου· «στεφανωθῆναι τε αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσοῦ στέφανῳ». Ε'.) καὶ ἐπὶ πᾶσι ἀπεφασίζετο ἢ ἴδρυσος ἀνδριάντος εἰς θέσιν ὀρισθησομένην ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ θανόντος· «ἀνασταθῆναι τε αὐτοῦ καὶ ἀνδριάντα ἐπιππον, ἐν ᾧ ἂν τόπῳ οἱ προσήκοντες αὐτοῦ βούλωνται καὶ ἐπιγραφὴν δοῦναι τὴν δε» κτλ.

Η ΝΕΚΡΑ ΜΟΜΜΙΑ

Εἰς στρατηγὸς τῆς πρώτης γαλλικῆς αὐτοκρατορίας, ἀνήρ οὐδὲν ἄλλο γνωρίζων ἢ τὴν τακτικὴν τοῦ πολέμου, παρήγγειλεν εἰς ὑπασπιστὴν του μεταβαίνοντα εἰς Αἴγυπτον νὰ φέρῃ μίαν μομμίαν:

—Ὅλος ὁ κόσμος ὀμιλεῖ γιὰ μούμμιας, ἐγὼ ποτὲ δὲν εἶδα, δὲν ξεύρω τί εἶναι· μὴ λησμονήσης τὴν παραγγελίαν μου.

Μετὰ ἐνέτος ὀξείωματικὸς ἐπανέρχεται καὶ σπεύδει εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ στρατηγοῦ.

Καὶ ἡ μούμμια μου;

—Κάτω τὴν ἔχω.

—Νὰ τὴν φέρουν εὐθὺς ἀπάνω, προστάσσει ὁ στρατηγὸς καὶ σπεύδει ἀνυπομονῶν πρὸς τὴν κλίμακα.

Δύο στρατιῶται ἀναβαίνουνσι κομίζοντες κιβώτιον ἀφαιρούσι τὸ κάλυμμα καὶ τὰ ἐσωτερικὰ περιτυλίγματα, ἐνῶ ὁ στρατηγὸς κύπτων προσηλώνει βλέμματα πλήρη περιεργίας εἰς τὸ βάθος. Αἰφνης ἐγείρεται ὀργίλως καὶ στρέφων πρὸς τὸν ταλαίπωρον ἀξιωματικὸν ἀνακράζει:

—Μὰ αὕτη εἶνε πεθαμένη!

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ.

Προσέρχεται γραῖα θρηνοῦσα.

Ὁ κλητὴρ ἐρωτᾷ:

—Αἰ λοιπόν, κυρά, γιατί κλαῖς;

—Μ' ἔκλεψαν

—Τί σοῦ κλεψαν;

—Μισὸ ἀρνί

—Ζωντανὸ ἢ σφαγμένο;

Ἀντεκδέχεται

—Λοιπὸν ὁ ἀνδρας σου ἦτο χῆρος;

—Ναί! εἶμαι δεῦτερη γυναῖκα του.

—Καὶ δὲν σοῦ φέρνει ποτὲ λόγῳ γιὰ τὴν πρώτη;

—Δὲν παίρνει τὰ μούτρά του! ἀρχίζω τότε καὶ

τοῦ 'μιλῶ κ' ἐγὼ γιὰ τοὺς δύο πρώτους ἀνδρες μου